

EGY LEMONDÁS HULLÁMVERÉSEI

Az erkölcs prése

Kiss Elemér távozása összefüggésbe hozható az MSZP-n belüli mozgásokkal is

Tudósítónktól

Budapest, március 1.

Annak idején Kósáné Kovács Magda a következőket találta mondani: nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani. Nos, a héten a magyar politika slágere az erkölcs lett. Történt ez annak nyomán, hogy a Miniszterelnöki Hivatal első emberének, eléggé kínos körülmények közepette, távoznia kellett. A Kiss Elemér-féle iroda viselt dolgaival kapcsolatban Medgyessy Péter így fogalmazott: „Bár a szerződés-kötések törvényesek voltak, a jog és az erkölcs szabályai közül mindig a szigorúbbat kell figyelembe venni, és ez esetben az erkölcsi szabály a szigorúbb. A kormány tiszta lappal indult, és ezt a tiszta lapot meg fogjuk őrizni.” A miniszterelnök továbbá felkérte Bárándy Pétert, az igazságügyi tárca irányítóját, készítsen etikai kódexet a koalíció politikusi számára, valamint felszólította a kormány tagjait, tegyék közzé, az elmúlt öt évben milyen tisztségeket viseltek különböző cégeknél, és milyen tulajdonrészük volt különféle vállalkozásokban. (A honlapról egyébként kiderült: Medgyessy után Bárándynak, úgyszintén Csillag István gazdasági, Kovács Kálmán informatikai és Németh Imre földművelési miniszternek volt mit nyilvánosságra hoznia.)

máz: „Ezt az eljárást védelmezőinek – ha következetesek – indulatosan el kell utasítaniuk.” Tamás Ervin kommentátor (a Népszabadság pénteki számában) egy olyan gondolatmenetet indít újjára, miszerint a mai közélet részvevői pontos leltárt vezetnek egymás-

A volt és az új kancelláriaminiszter:
Kiss Elemér és Kiss Péter

ról, amit alkalomadtán előhúzhatnak – mostanság azonban minden eddiginél kíméletlenebb az ellenfelekben az el- és leszámolási szándék. A szerző ezt követően „fojtogató klímát” emleget, „kusza terepviszonyokat”, végül két következtetést próbál levonni. Az egyik szerint most akkora a prés, hogy „előfordul-

„ügyet” eddigi legnagyobb erkölcsi sikerüként akarják feltüntetni, majd emlékeztet a számos metamorfózist átélt MSZP 1994 és 1998 közötti ténykedésére. Hasonlóképpen építette fel írását Faggyas Sándor is, aki a Heti Válasz legutóbbi számának vezércikkírójaként utal Tellér Gyulának a szocialisták korábbi kormányzati időszakát feldolgozó cikksorozataira (a Suchman- és a Tocsik-ügy stb.), ám megjegyzi, még nagyon kevés tudható arról, hogy a mostani ügy miként kapcsolódik az MSZP-n belüli hatalmi harchoz.

Nos – az etikai dilemmákon messze túljutva – éppen ezt a kérdéskört boncolgatja a Magyar Nemzet minapi számában Tihanyi Örs, aki szerint a kancelláriaminiszter távozása nem egyszerű személycseré – jóval több annál. Tihanyi abból a tételből indul ki, hogy a tavaly májusban megalakult kormányban szembetűnően súlytalan maradt a két koalíciós párt; olyan stratégiai fontosságú ágazatok kerültek a Medgyessy Péter vezette, pártokhoz nem kötődő érdekcsoport kezébe, mint a pénzügy, a közigazgatás egész sor szelétét magába olvasztó Miniszterelnöki Hivatal, a kultúra és az igazságügy. A cikkíró mindezek nyomán arra a megállapodásra jut, hogy Kiss Elemér megbuktatása nem az ellenzék műve, hanem „első állomása annak a leszámolási folyamatnak, amelyet (...) a szocialista pártkatonák indítottak el”. (Egy tévéinterjú során, bár homályosan, a fideszes Pokorni Zoltán ugyanerre célzott.) Tihanyi Örs a továbbiakban utal arra, hogy a Kiss Elemér helyébe lépő Kiss Péter (eddig munkaügyi miniszter) 1998 és 2000 között lényegében Kovács László helyettese volt, majd e posztról kiszorulva a Baloldali Tömörülés élére állt – amely mellesleg a leginkább tartja a távolságot a koalíciós partnertől, az SZDSZ-től.

E pillanatban még valóban nem kitapinthatóak az MSZP belső mozgásai, bár Tihanyi megkockáztatja: Kiss Péter előrelépése „felboríthatja a Kovács László 2004-ben várható távozását váró félhivatalos utódjelöltek, Juhász Ferenc, Szili Katalin és Lamperth Mónika helyezkedési terveit”. A sejtés beigazolódt: Juhász Ferenc (ez idő tájt honvédelmi miniszter) máris bejelentette, 2004-ben indul az MSZP vezetői tisztségéért.

■ SINKOVITS Péter

Medgyessy Péter Romano Prodi-val (balról) a minapi önkormányzati EU-csúcson

Jog és erkölcs. Ennek párhuzama lépett elő céltemává az elmúlt napokban, sokféle megközelítéssel. **Eörsi István** író a Népszabadság hasábjain kemény megállapítást tesz közzé, mondván: „Csak a totalitárius rendszer parlamentjei vitatkoznak erkölcsi kérdésekről”, majd emlékeztet arra, hogy az ügynöki múltja miatt Medgyessy védelmező értelmiségiek nem is oly régen azon a véleményen voltak, hogy jogállamban az emberek magatartása kizárólag jogi alapon ítélhető meg, és senki nem vonható felelősségre olyan tettért, amely nem sért törvényt. A miniszterelnök most viszont az erkölcsi szempontokat tartotta mérvadónak, s kancelláriaminiszterét erkölcsi indoklással mentette fel. **Eörsi** így som-

hat a belső normarendszerek és a külső presszionak valamiféle elegye”, a másik viszont: mindebben a szocialisták abban különböznek a fideszesektől, hogy a bajok okát nem az ellenfélnél, hanem saját házuk táján keresik.

A jobboldali újságokat persze nem érte váratlanul ez a tétel. Ludwig Emil a Magyar Nemzet minapi belső kommentárjában (címe: „Szocialista erkölcs”) nem kis cinizmussal úgy véli, Kiss Elemér kényszerű távozása „az MSZP-egüttes hangszerezésében majdnem úgy hangzik, mintha a bibliai bal latorról derült volna ki utólag, hogy valójában ő az egyházalapító”. A szerző észrevételezi, tízhavi kormányzásuk nyomán a szocialisták az

OLVASSA KÖVETKEZŐ LAPSZÁMUNKBAN!

Kizárták
a KMKSZ jelöltjét

Botrányt kavart az időközi
megyei választás Kárpátalján

Dunda György ungvári tudósítónk írását a keddi Kitekintőben közöljük